

En conclusió, aquest Museu és un centre d'ensenyament; constitueix una aplicació essencial del principi que ha inspirat l'organització de la salut pública de la U. R. S. S., és a dir, donar a la instrucció sanitària una importància de primer ordre.

Pot dar-se el fet que la realitat no sigui sempre conforme a aquestes brillants perspectives; però no és suficient indicar la diferència profunda que existeix entre el bé i el mal per donar motius a l'esperança i l'acció?

A Leningrad vaig veure un Institut per la maternitat i per la infància, exactament concebut segons els mateixos principis abans indicats. Conté 795 llits, i demés, una secció de nens er bon estat de salut, per recerques fisiològiques.

Ahuc es cerquen procediments per generalitzar la pràctica de la protecció de l'educació popular; en alguns centres, els infermers visiten les famílies per donar-los consells i prendre nota dels infants malalts, suspectes de sífilis o de tuberculosi. La dona gràvida, passats els cinc mesos, es destinada a treballs lleugers, i després se li acorda una llibertat de sis setmanes fruint de retribució.

L'alletament és, de manera especial, encoratjat; tota dona que cria el seu infant, alleta també un orfe o el nen d'una mare que no pugui criar-lo per si mateixa. Durant el període d'alletament, les dones tenen dret a un repòs de mitja hora cada tres i mitja, per tal de poder alletar, essent també retribuïts els temps de repòs.

* * *

El nen i la família! Heus ací el problema, la solució soviètica del qual s'allunya singularment de les nostres concepcions.

L'edat nupcial per la dona és de 16 anys i per l'home de 18.

Els drets paternals fineixen en aquest moment, i el matrimoni, registrat als efectes de l'estat civil, té lloc davant dos testimonis. El divorci és concedit en demanar-lo solament un dels consorts; el nom de la família pot escollir-se indistintament

de l'home, de la dona o d'ambdós, si hom ho desitja. Els fills, adulterins, il·legítims o legítims, són iguals davant la llei i la recerca de la paternitat és portada molt lluny.

Una dona, en estat de gravidesa, no casada, abans del sisè mes d'embaràs, ha de declarar a l'estat civil el nom del pare del fill. Si no hi ha acord entre el pare presunt i la mare, el codi soviètic per sentenciar es basa en les conclusions derivades d'una escrupulosa enquesta.

Si la mare en el moment de la concepció estava en tracte amb homes diferents, tots ells conjuntament vénen obligats a proveir les necessitats de l'infant. En tenir una dona casada un fill extracnjugal, pot demanar la recerca de la paternitat.

D'acord amb les idees que inspiraren la revolució, l'heretament ha estat suprimit, però el codi soviètic preveu que aquells qui a França i en altres països són declarats hereus directes, siguin socorreguts amb una part dels béns dels respectius difunts.

De conformitat amb un dels grans principis del sovièticisme—igualtat de races, de religions i de sexes—els nats de famílies de nacionalitat diversa, són russos fins els vint anys, complerts els quals tenen llibertat d'elecció.

Em resten dir quelques paraules sobre l'abortament, que a Rússia no és un crim, sinó una senzilla operació quirúrgica autoritzada en determinades circumstàncies (pobresa, mal estat de salut, tuberculosi, etc).

Per tal objecte hi ha especialistes oficials, i recordo que una vetlla, sopant amb una família russa, vaig preguntar a un convidat per la seva professió, i va respondre'm, amb indiferència: "Sóc abortador".

L'estadística oficial registra per l'any 1924, a la U. I. S. R., 111,000 abortaments; a les ciutats es calcula que gairebé correspon una dona per cada cinc, tots els cinc anys.

Aquests resultats han impressionat un poc el doctor Shemasko, el gran apòstol de l'abortament, comissari del poble per la salut pública.